

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Republika Mołdawii / Spółka Komstroy, następcą prawny spółki Energoalians

(Sprawa C-741/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Traktat karty energetycznej – Artykuł 26 – Brak możliwości zastosowania między państwami członkowskimi – Wyrok sądu polubownego – Kontrola sądowa – Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego – Spór pomiędzy podmiotem gospodarczym z państwa trzeciego a państwem trzecim – Właściwość Trybunału – Artykuł 1 pkt 6 Traktatu karty energetycznej – Pojęcie „inwestycji”]

(2021/C 431/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Republika Mołdawii

Druga strona postępowania: spółka Komstroy, następcą prawny spółki Energoalians

Sentencja

Artykuł 1 pkt 6 i art. 26 ust. 1 Traktatu karty energetycznej, podpisanego w Lizbonie w dniu 17 grudnia 1994 r. i zatwierdzonego w imieniu Wspólnot Europejskich w drodze decyzji Rady i Komisji 98/181/WE, EWWiS, Euratom z dnia 23 września 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że nabycie przez przedsiębiorstwo z jednej z umawiających się stron tego traktatu wierzytelności wynikającej z umowy dostawy energii elektrycznej niezwiązanej z inwestycją, przysługującej przedsiębiorstwu z państwa niebędącego stroną tego traktatu wobec przedsiębiorstwa publicznego z innej umawiającej się strony owego traktatu, nie stanowi „inwestycji” w rozumieniu tych postanowień.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov – Rumunia) – Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov / LG, MH

(Sprawa C-790/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – Dyrektywa (UE) 2015/849 – Dyrektywa 2005/60/WE – Przepięstwo prania pieniędzy – Pranie pieniędzy przez sprawcę przestępstwa źródłowego („pranie pieniędzy przez ten sam podmiot, który je uzyskał”)]

(2021/C 431/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Druga strona postępowania: LG, MH

Przy udziale: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że przestępstwo prania pieniędzy w rozumieniu tego przepisu może zostać popełnione przez sprawcę działalności przestępczej, z której pochodzą dane środki pieniężne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gera – Niemcy) – Toropet Ltd. / Landkreis Greiz

(Sprawa C-836/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 – Artykuł 9 lit. d) i art. 10 lit. a) i f) – Klasyfikacja towarów – Rozkład, zepsucie i obecność ciał obcych w materiale – Wpływ na klasyfikację pierwotną]

(2021/C 431/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Gera

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Toropet Ltd.

Strona pozwana: Landkreis Greiz

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1, art. 9 lit. h) oraz art. 10 lit. a) i f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) w związku z art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pierwotnie zaklasyfikowane jako materiał kategorii 3 w rozumieniu art. 10 lit. a) i f) tego rozporządzenia, zmienione w wyniku rozkładu lub zepsucia lub też zmieszane z ciałami obcymi, takimi jak kawałki tynku lub trociny, tak że wspomniany materiał nie nadaje się już do spożycia przez ludzi lub nie jest wolny od wszelkiego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt, nie odpowiadają poziomowi zagrożenia związanemu z tą klasyfikacją i w związku z tym muszą zostać przeklasyfikowane do niższej kategorii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.